ΕΤΟΣ Γ! ΒΑΡΝΑ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1893.—ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΡΙΘ. 200.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ:
Ἐτησία . . . . . λέβα 15
Ἑξάμηνος . . . . . » 8
Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησία . . . . φράγκα 20
Ἑξάμηνος . . . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «Ὀδησσοῦ» ἐν τῷ ἀ. τμήματι Ἀριθ. 535.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ λέβου.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «Ὀδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ
Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Ὀδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

"Η ΕΦ. ΤΗΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ„ ΚΑΙ Ο ΗΓΕΜΩΝ

Ὡς γνωστόν, ἡ ἐφημερὶς «Φιγαρὼ» ἐπὶ τῇ μνηστείᾳ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ηγεμόνος μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Μαρίας-Λουΐζας εἶχε δημοσιεύσει μακρὸν ἄρθρον περίληψιν τοῦ ὁποίου ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῇ «Ὀδησσῷ». Εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ἡ «ἐφ. τῆς Κολωνίας» ἀπαντᾷ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ προηγηθεῖσα τῆς προσφάτου μνηστείας ἱστορία ὀλίγον ἐνδιαφέρει τὴν ἐν Γερμανίᾳ κοινὴν γνώμην. Εὐχόμεθα εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ εἰς τὰ λοιπὰ βαλκανικὰ γένη τάξιν, ἡσυχίαν, εἰρήνην καὶ εὐδοκίμησιν, ἐὰν δὲ πρόκειται νὰ συντελέσῃ εἰς τοῦτο καὶ ἡ σύζευξις τοῦ πρίγκηπος Φερδινάνδου μετ' ἀξιαγάστου ἡγεμονίδος, χαίρομεν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῷ αἰσίῳ γεγονότι. Δὲν μετεβλήθη ἀπὸ τοῦ 1887 ἡ πολιτικὴ τῆς «Ἐφ. τῆς Κολωνίας, ἀλλ ἡ θέσις τῶν πραγμάτων. Τότε ἔν τισιν ἡγεμονικοῖς ὁμίλοις ἠλπίζετο ὅτι ὁ νέος πρίγκηψ τῶν Βουλγάρων θὰ κατώρθου νὰ συνδιαλλαγῇ πρὸς τὴν Ρωσσίαν, αὐτὸς ὁ πρίγκηψ ἐτόνιζε τότε συχνότερα τὴν συγγένειάν του πρὸς τοὺς Ορλεανίδας. Αλλ' ἡ ἐλπὶς τῆς συνδιαλλαγῆς δὲν ἐπληρώθη καὶ ὁ κόμης τῶν Παρισίων ἔσπευσε ν' ἀπαρνηθῇ πᾶσαν συνάφειαν τοῦ οἴκου του πρὸς τὸ ἀπελπὶ ἐγχείρημα. Αἱ διαπραγματεύσεις, ὡς γνωστὸν εἶναι εὐκολοι· ἀλλὰ κατὰ βάθος εἶναι ἀδιάφορον ἐὰν εἰς τὸ ἐγχείρημα ἀνεμίχθησαν θεῖοι ἢ θεῖαι. Ο Τσάρος ἔμαθεν ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλοι. Εκτοτε παρῆλθον ἓξ ἔτη, καὶ οἱ Βούλγαροι δὲ καὶ ὁ ἡγεμὼν των ἐκέρδησαν οὐ μικρὸν ἐν τῇ ὑπολήψει τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς διαγωγῆς, ἣν ἐπεδείξαντο ἐν χαλεποῖς καιροῖς. Τὸ καθ' ἡμᾶς, συμπαθοῦμεν ἐγκαρδίως πρὸς τὴν ἐπιμελῶς προαγομένην νεαρὰν πολιτείαν καὶ καταδικάζομεν πᾶσαν ἔξωθεν διατάραξιν τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως, ἀναγνωρίζομεν ὅμως ὡς ὑπέρτατον γνώμονα τὸ συμφέρον τῆς τηρήσεως τῆς εἰρήνης, ὅπερ ἡ Γερμανία ἔχει κοινὸν πρὸς τὰ κράτη, μεθ' ὧν δὲν συνδέεται δι ἰδιαιτέρων δεσμῶν».

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΓ. ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΙΟΥ

Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς ἑταιρίας «Ἁγίου Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου» κατώρθωσεν αὕτη νὰ βοηθήσῃ περίπου δι ἑξήκοντα χιλιάδων φράγκων μόνον εἴς τινα μέρη, τὰ μείζονα ἀνάγκην ἔχοντα ἐν Μακεδονίᾳ. Εκαστος ἐξ ἡμῶν δέον τὸ γενόμενον νὰ θεωρῇ ὡς σμικρόν τι πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου προβλήματος, ὃ ἀνέλαβεν ἡ Ἑταιρία· πολλαὶ πτωχαὶ κοινότητες ἐν Μακεδονίᾳ ἔχουσιν ἀνάγκην οἰκοδομῶν ἐκκλησιῶν, παρεκκλησίων, σχολείων προκαταρκτικῶν, καὶ της συντηρήσεως τούτων, ἠναγκασμένοι δὲ εἰσὶ νὰ προσδοκῶσιν ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνέτως διαγόντων ἀδελφῶν των ἐν τῇ Ηγεμονίᾳ συνδρομὰς ἀφειδεῖς. Ἡ ἑταιρία τῶν „Αγ. Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου» δέον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον νὰ ἐνισχυθῇ, διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν ἐπωφελῆ σκοπόν της.

Μέχρις ὅτου κατορθωθῇ ὁ σχηματισμὸς σημαντικοῦ κεφαλαίου, ἡ δραστηριότης της καὶ ἐνέργεια θὰ ἐξαρτῶνται ἀποκλειστικῶς ἐκ τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν της. Ινα δὲ δυνηθῇ ἔστω καὶ ἀτελῶς καὶ εἰς ἐλάχιστον μέτρον νὰ παράσχῃ τὴν ἀρωγήν της, δέον τὰ μέλη της ν' ἀριθμῶνται κατὰ δεκάδας χιλιάδων.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐγγραφῆς μελῶν καὶ ἐπιτάχυνσιν τῆς πολλαπλασιάσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, συνιστᾶται παντὶ τῷ θέλοντι ἐν τῇ πρωτευούσῃ νὰ ἐγγραφῇ ὡς μέλος τοῦ σωματείου, ν' ἀποστείλῃ ἐπιστολικὸν δελτάριον τῷ προέδρῳ τῆς ἑταιρίας κ. Δ. Πετκώφ, ἐν ᾧ μετὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς προσφερομένης συνδρομῆς νὰ σημειοῖ εὐαναγνώστως τὴν διεύθυνσίν του, ὅπως μεταβαίνων ὁ τῆς ἑταιρίας κλητὴρ εἰσπράττῃ τὴν συνδρομὴν ἐπὶ ἀποδείξει. Ὁ Τρόπος οὗτος συνιστᾶται καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τὰ μὴ ἐν τῇ πρωτευούσῃ εὑρισκόμενα, οὐδ' ἐγγραφέντα εἰς κλάδον τινὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ σωματείου τούτου.

Ιδοὺ οἱ ὅροι πρὸς ἐγγραφὴν μέλους τινός:

Πρόσωπον καταβάλλον εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας 6 λέβα (κοινότης δὲ ἡ σωματεῖον 60), θεωρεῖται ὡς ἱδρυτής, καταβάλλει κατὰ μὲν τὴν ἐγγραφήν του 50 λέβα, ἐνιαυσίως δὲ 6 λέβα (Δῆμοι ἢ ἑταιρίαι δέον ἅμα τῇ ἐγγραφῇ νὰ εἰσενέγκωσιν τοὐλάχιστον 200 λέβα, ἐτησίως δὲ ἀνὰ 60.) — Ὁ εἰσενεγκὼν ἅπαξ λέβα 150 (Δῆμος δὲ ἢ ἑταιρία 600 λέβα) θεωρεῖται ἰσόβιος ἱδρυτής, μὴ ἀπαιτουμένης μηδεμιᾶς ἄλλης εἰσφορᾶς ἐν τῷ μέλλοντι. Τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν δημοσιεύονται κατ' ἐνιαυτὸν εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Σωματείου.

Ἡ ἐπετηρὶς τῆς εἶνε ἡ 11-η Μαΐου.

(ὑπογρ.) ὁ Πρόεδρος
Δ. ΠΕΤΚΩΦ.
ὁ Γραμμ. Σ. ΒΑΤΣΩΦ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Κ ω ν)π ό λ ι ς, — Εἶναι καθ ὁλοκληρίαν ἀνακριβὲς ὅτι ἔν τινι ἀνταλλαγῇ σκέψεων μεταξὺ τῶν πρέσβεων ἀναφορικῶς τοῦ διαδόχου τοῦ διοικητοῦ Κρήτης οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν δυνάμεων ἀπεφάνθησαν παμψηφεί, ὡς ἰσχυρίζεται ἡ «Σημαία» ὑπὲρ τοῦ κ. Καραθεωδωρῆ πασσᾶ, ἡγεμόνος Σάμου. Αἱ δυνάμεις οὐδεμίαν νόμιμον ἐπιρροὴν ἔχουσιν ἀναφορικῶς τοῦ διορισμοῦ διοικητοῦ ἐν Κρήτῃ, Εἶτα κατὰ τὸ φιρμάνιον τοῦ 1889 ἡ περίοδος τῆς ὑπηρεσίτοῦ διοικητοῦ δὲν ὡρίσθη εἰσέτι. Τέλος ἐν τῇ τελευταίᾳ ἑβδομαδιαίᾳ συνδιασκέψει τῶν πρέσβεων ὁ κύρ. δὲ Νελίδωφ ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Καμπὼν εἶπεν ὅτι ἤθελεν εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως ἐν μέλλοντι διορισμῷ νέου διοικητοῦ προτιμηθῇ ὁ κ. Καραθεοδωρῆ, ἀλλ' οἱ πλείους τῶν πρέσβεων δὲν συνεζήτησαν τὸ ζήτημα. Βεβαιοῦσι ὅτι ὁ κ. Ράδολιν πρέσβυς τῆς Γερμανίας δὲν ἠθέλησε κἂν νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὴν περὶ τούτου συνδιάλεξιν. Η συνδιάσκεψις ἠσχολήθη μόνον περί τινων φορολογικῶν ζητημάτων.

* * *

Ο ΓΛΑΔΣΤΩΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥΩΝ

Κατὰ τὴν ἐν Γετεσχὲδ ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν ὁ ὑποψήφιος τῶν ἑνωτικῶν Κ. Παντελῆς Ράλλης ἡττήθη καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ ὑποψηφίου τοῦ Γλάδσιωνος Γουλλιέλμου Αλλαν λαβὼν ψήφους 6434 κατὰ 5566. Καίτοι εὐκταῖον θὰ ἦτον βεβαίως ν' ἀντεπροσωπεύετο τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, καὶ μάλιστα ὑπὸ ἀνδρὸς εὐφραδοῦς, εὐπαιδεύτου καὶ ἀνήκοντος εἰς τετιμημένον οἶκον οἷος ὁ κ. Ράλλης, ἡ ἔκβασις τῆς ἐκλογῆς εἶναι εὐχάριστος, διότι ἀποδεικνύει ὅτι ἐνισχύεται ὁσημέραι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ θριάμβου τῆς ἐθνικῆς θελήσεως, ὑπὲρ ἧς ἀγωνίζεται ὁ Γλάδστων καὶ πρὸς ἣν πᾶς Ελλην αἰσθάνεται ἀκατανίκητον συμπάθειαν

* * *

ΓΛΑΔΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΣΟΥΡΤΣΙΛ

Εἰς νέαν ῥητορικὴν μονομαχίαν συνεπλάκησαν πρό τινων ἡμερῶν δύο τῶν κοινοβουλευτικῶν ἀθλητῶν, ὁ Γλάδστων καὶ ὁ Τσούρτσιλλ. Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταργήσεως ἐκκλησιαστικῶν τινων προνομίων ἐν Ουαλίᾳ ὁ ὁρμητικὸς Τόρυς ἤλεγξε τὸν πρωθυπουργὸν ὡς θυσιάζοντα τὰ πάντα πρὸς ἄγραν ψήφων καὶ τὴν ἀγόρευσίν του ἐπέρανε ἀναφωνήσας τρὶς «ψήφους! «ψήφους! ψήφους»! Αλλ' ὁ Γλάδστων ἀφοῦ ἀντέκρουσεν ἓν πρὸς ἓν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ πολεμίου, ἐστράφη πρὸς τὴν πλειονοψηφίανκαὶ μετὰ σχήματος, οὗ ἐθαυμάσθη ἡ ἐπιβάλλουσα εὐγένεια, ἐπανέλαβεν ἐπ' ἴσης τρίς. Πρόκειται περὶ ὑποθέσεως δικαίας. Ψηφίσατε! ψηφίσατε! ψηφίσατε» Πράγματι τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη μετ' ἀσυνήθους προθυμίας.

* * *

ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΚ ΠΑΓΕΤΟΥ

Πλησίον τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Καστορίας ὑπάρχει ἡ λίμνη Ορεστιάς, ἥτις εἶναι ἀρκετὰ εὐρεῖα καὶ ὀνομαστὴ διὰ τοὺς ὡραίους ἰχθῦς καὶ ἐγχέλεις. Η λίμνη αὕτη ὡς ἐκ τοῦ ἐφετεινοῦ δριμυτάτου χειμῶνος ἐπάγη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε καὶ αὐταὶ αἱ ἅμαξαι διήρχοντο ἐπ' αὐτῆς, τὴν 23 δὲ ἰανουαρίου καθ' ἣν ἡμέραν γίνεται ἡ ἀγορὰ τῆς ἀπέναντι τῆς λίμνης κωμοπόλεως Μαυρόβου, ὀκτὼ χωρικοὶ ἐκ τοῦ χωρίου Ζαγοριτζάνας ἠθέλησαν ἐκ τῆς ἀγορᾶς νὰ μεταβῶσι βαδίζοντες ἐπὶ τῆς λίμνης εἰς Καστορίαν, ἀλλὰ θραυσθέντων τῶν πάγων, ἐφ' ὧν ἄλλως εἶχον διέλθει προηγουμένως φορτηγοὶ ἅμαξαι, καὶ οἱ ὀκτὼ χωρικοὶ πεσόντες ἐντὸς τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης, εὗρον οἰκτρὸν ἐν αὐτῇ θάνατον.

* * *

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

Καίτοι τὸ σχέδιον εἶναι ὑπὸ μελέτην ἐν τούτοις ἡ «Βελγ. Ἀνεξαρτησία» γράφει ὅτι τὸ σχέδιον αὐτῆς ἐκπονηθὲν ἀπό τινος χρόνου θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ Σουλτάνου.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 27 Φεβρουαρίου 1893

ΕΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Εἶναι γνωστὸν ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις ὅτι ὁ βουλγαρικὸς κλῆρος δὲν τρέφει συμπαθείας πρὸς τὴν σωτήριον διὰ τὴν Βουλγαρίαν πολιτικὴν ἣν ἀκολουθεῖ ὁ ἡγέτης τῆς κυβερνήσεως κ. Σταμπολῶφ. Τοῦτο ἀπέδειξεν ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων καὶ ἡ ἐρρωμένη στάσις τοῦ Ἐξάρχου εὐθὺς ὡς ἐξεδηλώθη ἡ γνώμη περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ βουλγαρικοῦ συντάγματος, ἐπισφραγίζει δὲ τὸ συμβὰν ἐν Τυρνόβῳ ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Μητροπολίτου Κλήμεντος ὅστις κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γενεθλίων τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Ἡγεμόνος ἐξεφώνησε λόγον δι' οὗ ἐμέμφετο τὴν ἀθέτησιν τῶν δικαιωμάτων τῆς ὀρθοδοξίας διὰ τῆς μεταβολῆς τοῦ τριακοστοῦ ὀγδόου ἄρθρου τοῦ σύντάγματος.

Ἡ ἐντύπωσις ἣν ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἐπήνεγκον οἱ λόγοι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κλήμεντος ἦν ἀληθινή, ἐνόμισε δὲ ὁ λαὸς ὅτι ἐν τῇ περιστάσει ἐκείνῃ εἶχε ὅλον τὸ δίκαιον νὰ προστατεύσῃ τὰ προφανῶς προσβαλλόμενα δίκαια τῶν κυβερνητῶν του. Αὐθωρεὶ λοιπὸν περιεκύκλωσε τὸ ἀρχιεπισκοπεῖον καὶ ἀπήτησε παρὰ τοῦ Κλήμεντος νὰ παύσῃ τὴν στάσιν, ἐπειδὴ ὅμως ἐκήρυξεν ὅτι οὐδὲ κατὰ κεραίαν προτίθεται ἵνὰ παρεκλίνῃ τῆς μέχρι τοῦδε διαγωγῆς τε, ἐξαγριωθεὶς ὁ λαὸς, ἀπήγαγεν αὐτὸν βίᾳ ἐντὸς ἁμάξης εἰς τὴν μονὴν Πέτρου καὶ Παύλου.

Ἅπασαι σχεδὸν αἱ βουλγαρικαὶ συνάδελφοι κατακρίνουσι καὶ κακίζουσι τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κλήμεντος καὶ ἐν γένει τὴν ἀντίδρασιν τοῦ βουλγαρικοῦ κλήρου κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐξουσίας, ἀποροῦσι δὲ πῶς νὰ ἐξηγήσωσι τὴν ἀνάμιξιν τῶν βουλγάρων Ἱεραρχῶν ἐν τῇ πολιτικῇ, ἐν ᾧ ὤφειλε νὰ κατατρώγῃ αὐτοὺς ἡ πρὸς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ γοήτρου τῆς βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας μέριμνα. Ἡ «Σφομποδὰ» ἐπὶ πλέον δημοσιεύει ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ πάντα τὰ τηλεγραφήματα ἅτινα ἀπεστάλησαν πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὑπὸ τοῦ λαοῦ τοῦ Τυρνόβου καὶ τινων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ μητροπολίτου ὑπαγομένων πλησιοχώρων κωμῶν, φέροντα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ δημάρχου τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς σοβρανίας καὶ τινων ἀντιπροσώπων, δι' ὧν ἀγγέλλουσι τὸ σκάνδαλον, τὴν ἀγανάκτησιν καὶ τὸν ἐρεθισμὸν τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ὁ λαὸς Τυρνόβου καθήρεσε τον Κλήμεντα καὶ παρακαλεῖ τὴν κυβέρνησιν νὰ διορίσῃ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ.

Βεβαίως ἡ λαϊκὴ αὕτη πρᾶξις τῆς καταδίκης τοῦ Κλήμεντος, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν εἶναι κατακριτέα ὡς αὐθαίρετος καὶ πρωτοφανὴς ἐν ταῖς χρονικοῖς τῆς Ἡγεμονίας, καθόσον ἡ κυβέρνησις ἀρκοῦσαν εἶχε τὴν ἰσχὺν ὅπως ἐπιβάλῃ τὰς δεούσας τῷ μητροπολίτῃ Κλήμεντι ποινάς, ἐπιρρωνύει δὲ τὴν πρὸς τὴν θρησκείαν ψυχρότητα τὴν ἐκδηλουμένην ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν χρόνων βαινόντων συνῳδὰ ταῖς τάσεσι τοῦ ψευδοπολιτισμοῦ ἐγκολπουμένου πᾶν τὸ ὀθνεῖον καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἐπιβλαβές, ἐν τούτοις ὅμως τὴν θέσιν τοῦ λαοῦ καθιστᾷ ἧττον ὑπεύθυνον ὁ παροξυσμὸς ὑφ' οὗ κατελήφθη ἐν τῇ προσβολῇ τῶν κυβερνητῶν του.

Ἐὰν ἡ κυβέρνησις θὰ δικαιώσῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ λαοῦ καὶ τὰς προσδοκίας αὐτοῦ διὰ τῆς παύσεως τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κλήμεντος καὶ ἀντικαταστάσεως αὐτοῦ ὑπ' ἄλλου, εἶναι ἰδικόν της καθῆκον. Ἐν τούτοις τὸ γεγονὸς ὑπερβὰν τὰ περιτοιχίζοντα τὴν ἡμετέραν Ἡγεμονίαν ὅρια καὶ διὰ τῶν ἠλεκτρικῶν συρμάτων διασαλπισθὲν ἀνὰ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον ποικίλα ἐπήνεγκε σχόλια, πρῶτος δὲ τὴν γνώμην του ἐξήνεγκεν ὁ «Ν. Ἑλ. Τύπος» ὅς παραβάλλων τὸ συμβὰν ἐπὶ τὸ εἰρωνικώτερον πρὸς ὁπερέταν ἤς τὸν μηχανισμὸν παρεσκεύασεν ἐπιτήδειος θεατρώνης, ἐπάγεται τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἐν τέλει συνοψιζομένην ἐν τοῖς ἑξῆς:

«Οἱ Βούλγαροι εἶναι πράγματι λαὸς ὅστις λίαν γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ τὰς περιστάσεις. Τοῦτο ἀπέδειξαν καὶ ἐν τῷ ἐπεισοδίῳ τοῦ Τυρνόβου. Μόλον ὅτι σέβονται τὴν θρησκείαν των καὶ ἐκτιμῶσι τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς, ἐν τούτοις λόγῳ πολιτικῆς μορφώσεως ἐποιήσαντο ἐκπληκτικὰς προόδους. Εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἀνεξαρτησίας πᾶσα ἄλλη σκέψις παρ' αὐτοῖς ὑποτάσσεται, καὶ αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἱεράρχας αὐτῶν δὲν προστατεύει τὸ ἱερὸν ἀξίωμα ὅτε σκέπτωνται νὰ μὴ σεβασθῶσι τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας, ἢ νὰ ὑποθάλψωσι ξένας κατ' αὐτῆς ἐπιβουλάς.»

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ «Γαλάτῃ» τῶν Παρισίων τῆς 8ης Φεβρεαρίου ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Τὰ Ἑλληνικὰ» Οἰκονομικὰ».

—«Ἀνηγγείλαμεν πρό τινος χρόνου τὰς συναφθείσας διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας διὰ τὴν συνομολόγησιν δανείου Αἱ ἑλληνικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ἀμέσου διαβήματος τοῦ βασιλέως Γεωργίου παρὰ τῇ κυβερνήσει τῆς Δημοκρατίας. Εἷς τῶν ἡμετέρων ἀνταποκριτῶν γράφων ἡμῖν περὶ τῶν εἰρημένων διαπραγματεύσεων, ποιεῖται ἐπιφυλάξεις τινὰς καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς πληροφορίας τῶν Ἑλληνικῶν Ἐφημερίδων. Ἀλλά βεβαιοῖ ἡμᾶς ὅτι κατὰ τὰς ἰδίας του πληροφορίας ὑπάρχει λόγος νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἡ Ἀγγλία θὰ λάβῃ τὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς ὁριστικῆς συνομολογήσεως οἰκονομικῆς ὑποθέσεως, ἥτις κατὰ τό φαινόμενον μόνον εἶναι οἰκονομική, πράγματι δὲ εἶναι καθαρῶς πολιτική.

Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος τῇ συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη, ἀπηύθυνεν, ὡς βεβαιούμεθα, ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Ριβὼ ἐν ᾗ παρεκάλει τὸν πρόεδρον τοῦ Γαλλικοῦ ὑπουργείου νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἐπιρροῆς του, ὅπως δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ συνομολογήσῃ τὸ δάνειον τῶν 100 ἑκατομμυρίων, οὗ ἔχει ἀνάγκην πρὸς κανονισμὸν τῶν οἰκονομικῶν της. Ὁ κ. Ριβὼ παρέδωκε τὴν βασιλικὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν κ. Τιράρ, ὅστις ἀπήντησεν ἀμέσως εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον, ὅτι θὰ καταλάβῃ πᾶσαν προσπάθειαν ἵνα προσέλθῃ εἰς ἐπικουρίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ταμείου. Ὁ κ. Τιράρ συνεκάλεσε τῳόντι ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν πολλοὺς κεφαλαιούχους καὶ τραπεζίτας τῶν Παρισίων, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ τὸν κ. Βλαστόν. Οἱ τραπεζῖται ἐζήτησαν παρὰ τοῦ κ. Βλαστοῦ ἔκθεσιν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, φαίνεται δὲ ὅτι αἱ δοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ κ. Βλαστοῦ ἐξηγήσεις δὲν ὑπῆρξαν εὐχάριστοι, διότι πρὸ πάσης ἀποφάσεως οἱ τραπεζῖται ἐζήτησαν ἡμέρας τινὰς ὅπως σκεφθῶσι. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπάντησις αὐτῶν ἐβράδυνε, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἐστράφη πρὸς τοὺς τραπεζίτας τοῦ Λονδίνου, οἵτινες ὡς βεβαιοῦσιν ἔτι ἐφάνησαν μᾶλλον πρόθυμοι, ἵνα βοηθήσωσι τῇ Ἑλλάδι.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ — Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σοφίας κατ' αὐτὰς δημοσιεύεται τὸ διάταγμα τῆς συγκλήσεως τῶν ἐκλογέων πρὸς ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς μεγάλης ἐθνοσυνελεύσεως, εἰς ἣν θὰ ὑποβληθῇ, ὡς ἐγράψαμεν καὶ ἄλλοτε, τὸ νομοσχέδιον τῶν γνωστῶν τροποποιήσεων.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΗΓΕΜΟΝΟΣ — Ὁ ἐν Σοφίᾳ ἀνταποκριτὴς τῆς βιενναίας "Πολιτικῆς Ἀνταποκρίσεως» παριστᾷ ὡς ἐκτάκτως λαμπρὰν τὴν ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ γενομένην εἰς τὸν Ἡγεμόνα ὑποδοχήν. Ὁ δήμαρχος τῆς πρωτευούσης εἶχε προαγγείλει τὴν ἄφιξιν τῆς Α. Β. Υ. καὶ προσκαλέσει τὸν λαὸν νὰ μετάσχῃ τῆς ἐπισήμου ὑποδοχῆς. Ἀπὸ πρωΐας λοιπὸν ἡ πόλις εἶχε συμαιοστολισθῇ καὶ φωταψίαι εἶχον διοργανωθῇ, ὅτε δὲ τῇ ἑσπέρᾳ ἀφίκετο ἡ Α. Β. Υ. κανονιοβολισμοὶ ἐρρίφθησαν καὶ προϋπήντησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ ὑπουργοὶ τὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν κλήρων ἁπάντων τῶν θρησκευμάτων. Καθ' ἣν στιγμὴν ἐξεκίνησεν ὁ Ἡγεμὼν ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ κατευθυνόμενος εἰς τὸ ἡγεμονικὸν μέγαρον, νέοι ἤχησαν κανονιοβολισμοὶ καὶ πλῆθος συνώδευσεν αὐτὸν μετὰ πυρσῶν, ἐνῷ ἑκατέρωθεν τῆς ὁδοῦ ἦσαν παρατεταγμένοι στίχοι στρατιωτῶν κρατούντων ὡσαύτως πυρσοὺς διαχέοντας ἄπλετον λάμψιν μετὰ τῶν βεγγαλικῶν φώτων τῶν οἰκιῶν. Ἐν Σερβίᾳ ἐν πᾶσι τοῖς σιδηροδρομικοῖς σταθμοῖς ἡ Α. Β. Υ. εἶχε χαιρετισθῇ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, ὁ δὲ ἐν Βελιγραδίῳ Βούλγαρος πράκτωρ συνώδευσεν αὐτὸν μέχρι Σοφίας.

Η ΜΝΗΣΤΗ ΤΟΥ ΗΓΕΜΟΝΟΣ — Η θαλαμηγὸς τοῦ δουκὸς τῆς Πάρμης θὰ διασκευασθῇ καταλλήλως, ὅπως ἅμα τοῖς γάμοις αὐτῶν ὁ Ἡγεμὼν Φερδινάνδος καὶ ἡ πριγκήπισσα Μαρία Λουΐζα ἐπιβῶσιν αὐτῆς καὶ ἐπιχειρήσωσι τὸ γαμήλιον ταξεί-

---

(49) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (49)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρωτότυπον κοινωνικὸν διήγημα)

ὑπὸ

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΙΙ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Δ!

Καὶ τίς ἀχρεῖος, τίς αὐθάδης ἦτο ἐκεῖνος ὅστις μὴ τρέμων τὴν ὀργὴν μου καὶ τὸ ὕψος τῆς ἐξουσίας μου, τολμᾷ νὰ ἀτενίσῃ πρὸς τὴν Δωροθέαν, Λέγε! τὸν εἶδες; τὸν συνέλαβες; . . .

Καὶ ἐδράξατο τὸν Αντωνέτον τοῦ λαιμοῦ εἰς βαθμὸν ὥστε νὰ πνίξῃ αὐτὸν!

— Ὑψηλότατε! . . . Ὑψηλότατε! . . . ἐμουρμύρισεν ὁ ἄθλιος Αντωνέτος . .

Παρῆλθε λεπτῶν τινων σιωπὴ καθ' ἣν ὁ δοὺξ ἔπεσεν ἀδρανὴς ἐπί τινος ἕδρας.

Μετ' ὀλίγον συνῆλθε, ἐσπόγγισε τῷ ἱδρῶτι περίρυτον αὐτοῦ πρόσωπον καὶ ἤρξατο ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Αντωνέτον.

— Εἶναι λοιπὸν ἀληθὲς πᾶν ὅ,τι μὲ εἶπες ἢ εἶδον ὄνειρον;

— Δυστυχῶς, Ὑψηλότατε, εἶπε περίλυπος ὁ Αντωνέτος, εἶναι πραγματικότης.

— Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐραστοῦ;

— Γεώργιος;

— Γεώργιος! . . .

— Ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἡ Ὑψηλότης Σας ἔλαβε τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ περισυλλέξῃ ἐκ τῶν ὁδῶν καὶ ἀνυψώσῃ εἰς τὰ ὕπατα τῶν ἀξιωμάτων!

Τοὺς λόγους τούτους ὁ Αντωνέτος ἐπρόφερε τόσῳ τεχνηέντως, ὥστε ἐξῆπτε ἐπὶ μᾶλλον τὴν ὀργὴν τοῦ δουκὸς εἰς βαθμὸν ὥστε οὗτος ἐγερθεὶς καὶ κτυπήσας διὰ τῆς χειρὸς ἐπί τινος ἐκεῖ πολυτελοῦς τραπέζης ἐκραύγασεν ἐκτὸς ἑαυτοῦ:

— Εἰς τὰ βασανιστήρια! . . . ἐμπρός! . . . ἐκεῖ! εἰς τὰ βασανιστήρια! . . . εἰς τὸ δῶμα ὅπου εἶδε τὸ πρῶτον τὸ φῶς! . . . καὶ ὅθεν τὴν συνήγαγες σὺ Αντωνέτε, ἐν ᾧ ἐγὼ ἔλαβον πᾶσαν φροντίδα, περὶ τῆς ἀνατροφῆς της!

Ὁ ἄθλιος ἡ περὶ ἀνατροφῆς τῆς Δωροθέας φροντὶς ἥτις δὲν ἦτο ἡ αὐτὴ ἡ θυγάτηρ τοῦ Ερνέστου καὶ τῆς Ροζαλίας ὡς ἠννόησαν πρὸ πολλοῦ οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται ἐνόμιζεν ὅτι ἔπρεπε νὰ προσελκύσῃ εὐγνωμοσύνην ἐκ μέρους τῆς ἀτυχοῦς νεάνιδος, ἐν ᾧ ταύτην τὴν φροντίδα δὲν κατέβαλεν εἰμὴ μόνον ὅπως φθάσῃ πρὸς τὸν καταχθόνιον σκοπὸν του τοῦτ' ἔστι νὰ καταστῇ κύριος τῆς τε περιουσίας καὶ τῆς καρδίας τῆς ὡραίας νεάνιδος—ἀφοῦ δὲν εἶχε δυνηθῇ νὰ καταστῇ κύριος τῆς καρδίας τῆς μητρός της—ἐκδικηθῇ δ' οὕτω ἐν τῷ προσώπῳ τῆς θυγατρὸς καὶ τὴν Ροζαλίαν διότι περιεφρόνησε τὴν ἀγάπην του προτιμήσασα ταύτης τὴν τοῦ ἀδελφοῦ του, καὶ αὐτὸν ἔτι τὸν ἀδελφόν του διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην προσβολήν.

Ἐν ᾧ ὁ Αντωνέτος ἀπήρχετο ἵνα γράψῃ τὸ διάταγμα καὶ παρουσιάσῃ αὐτὸ πρὸς ὑπογραφήν, δι' οὗ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ὡς ἀπειθὴς τοῖς νόμοις τοῦ πατρὸς κατεδικάζετο εἰς τὰ βασανιστήρια ἕως οὗ μετανοοῦσα ἐξιλεώσῃ τὸ

διον, ὅπερ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ δεκαπενθήμερον. Ἡ θαλαμηγὸς φέρουσα βουλγαρικὴν σημαίαν θὰ μετενέγκῃ τὸ ζεῦγος ἀπὸ τῆς Μεσογείου εἰς τὸ Αἰγαῖον ἐκεῖθεν δὲ δι' Ἑλλησπόντου εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἔνθα θὰ γείνῃ ἐπίσημος ὑποδοχή.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ Γραίκωφ ἐπανέκαμψεν ἐκ Σοφίας εἰς Βιέννην, ἔνθα ὑπέγραψε τὸ συμβόλαιον τοῦ συνοικεσίου.

ΟΙ ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ — Κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης δημοσιευθέντα κατάλογον εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» τῇ 1-ῃ Ἰανουαρίου 1893 ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ ἐξασκοῦσι τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα, δικηγόροι 351, βοηθοὶ δὲ δικηγόρων, ἢ ἄλλως, δικολάβοι λεγόμενοι, 177, ἤτοι τὸ ὅλον 228, τούτων 5 δικηγοροῦσιν ὡς πρώην ὑπηργοί, 56 ὡς πτυχιοῦχοι τῆς ἐπιστήμης τοῦ Δικαίου, οἱ δὲ ὑπολειπόμενοι ὡς ἔχοντες πρᾶξιν δικηγορικὴν ἢ δικαστικήν. Ἐν Σοφίᾳ ὑπάρχουσιν 61 δικηγόροι Καθ' ὅλον τὸν νόμον Βάρνης, δύο μόνον ἐπιστήμονες Δικηγόροι ἐξασκοῦσι τὸ ἐπάγγελμα.

ΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΙΣ — Κατὰ τὴν «Σβομποδᾶν„ ὁ Μιχαλάκης Γεωργῆεφ, Τμηματάρχης τῆς Γεωργίας καὶ βιομηχανίας παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν καὶ τέως διευθυντὴς τῆς ἐν Φιλιππουπόλει ἐκθέσεως, ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας, ἕνεκα ἀνακαλυφθεισῶν καταχρήσεων. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα δὲν εἶνε μόνον ὁ Μιχαλάκης Γεωργῆεφ, ὅστις πρέπει ν' ἀπολυθῇ. Περὶ πολλῶν ἑτέρων προσώπων τοῦ ἄνω εἰρημένου ὑπουργείου πρὸ πολλοῦ λέγεται ὅτι δὲν πρέπει νὰ εὑρίσκωνται αὐτόθι.

ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ — Τηλεγράφημα ἐκ Σοφίας ἀγγέλλει ὅτι δι' ἡγεμονικοῦ διατάγματος τὴν 18 Ἀπριλίου προσκαλοῦνται οἱ ἐκλογεῖς διὰ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν ἐν ᾗ πρόκειται περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος.

ΝΕΩΤΕΡΑ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ — Ἡ «Μικρὰ Ἐφημερὶς» τῶν Παρισίων δημοσιεύει ἄρθρον περιγράφον συγκινητικῶς τὴν ἐν Ζακύνθῳ καταστροφὴν καὶ τοιδ'ἐν γένει οἱ Γάλλοι δὲν κρίνουσι εὐμενῶς ἀγγλικὰ πρόσωπα καὶ πράγματα ὁ ἀρθογράφος ἐξαίρει τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὴν γοργότητα τῆς ἀποφάσεως τοῦ Κ. Φόρστερ εἰς ἣν ὀφείλεται ἡ ἄμεσος ἐκ Μελίτης ἀναχώρησις τοῦ ἀγγλικοῦ θωρηκτοῦ τοῦ κομίσαντος τὰ πρῶτα βοηθήματα.

Η ΓΑΛΛΟΡΩΣΣΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ — Ὁ «Φιγαρὸ» ἀγγέλλει ὡς βέβαιον ὅτι κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Μαΐου θ' ἀοπλεύσῃ ἐκ Κρόνσταδτ ρωσσικὸς στόλος, συγκείμενος ἐκ δύο θωρηκτῶν, δύο καταδρομικῶν καὶ τινων τορπιλοβόλων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ναυάρχου Κασνάκωφ. Μετὰ βραχεῖαν ἐπίσκεψιν εἰς Κοπεγχάγην ὁ ὁ στόλος οὗτος θὰ καταπλεύσῃ εἰς γαλλικόν τινα λιμένα εἶτα εἰς Νεαβόρακον, ὅπως συμμετάσχῃ τῆς μεγάλης ναυτικῆς ἐπιθεωρήσεις, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου, Ὁ πρόεδρος τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας, ἀποδίδων τὸ φιλοφρόνημα τοῦ Τσάρου, θὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸν στόλον τῆς συμμάχου δυνάμεως.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ — Κατὰ τὰς ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις τῆς σερβικῆς πρωτευούσης κυκλοφορούσας φήμης τὸ μελετώμενον ταξείδιον τῆς βασιλίσσης Ναδαλίας εἰς Ρωσσίαν σχετίζεται πρὸς σχέδιον μνηστεύσεως τοῦ βασιλέως Αλεξάνδρου μετὰ ρωσσίδος πριγκηπίσσης.

ΤΑ ΕΦΕΤΕΙΝΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ — Τὰ μεγάλα στρατιωτικὰ γυμνάσια ἅτινα ὁ γερμανικὸς στρατὸς πρόκειται ἐφέτος νὰ ἐκτελέσῃ ἐν Αλσατίᾳ καὶ Λωραίνῃ μέλουσι νὰ προσλάβωσιν ἰδιάζουσαν ἐπισημότητα. Πλὴν τῶν παρευρεθησομένων ἐν αὐτοῖς γερμανικῶν πριγκήπων θέλουσι προσέλθει ὅπως παραστῶσι καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας. Ἡ μεγάλη στρατιωτικὴ ἐπιθεώρησις ἣν θὰ διεξαγάγῃ ὁ αὐτοκράτωρ Γουλλιέλμος γενήσεται πλησίον τοῦ Μὲτς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν γυμνασίων ὁ πεζικὸς στρατὸς τῆς Βαυαρίος θέλει φρουρεῖ τὴν πόλιν ταύτην.

Ο ΧΕΔΙΒΗΣ ΚΑΙ Η ΑΓΓΛΙΑ — Ἐκ Καΐρου γράφουσιν ὅτι ὁ Χεδίβης ἔσχε συνέντευξιν μετὰ τινος ἀνταποκριτοῦ ἀγγλικοῦ φύλλου καθ ἣν ὁ αἰγύπτιος πρίγκιψ παρεπονέθη ὅτι δὲν προσηνέχθη αὐτῷ ὁ Λόρδος Κρόμερ ὡς ἔδει. Ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος τῆς ἀνάσσης ἐξέθηκεν ἐν Λονδίνῳ τὸ ἐπεισόδιον Μαχμούτ-Φέχμη καὶ παρέστησε τὸ ζήτημα ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν ἔποψιν, ἐνῷ εἶπεν ὅλως τοὐναντίον, αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ἀπέσχον παντελῶς νὰ κρίνωσιν αὐτὸ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῶν αἰγυπτιακῶν συμφερόντων. Ὁ Χεδίβης ἠθέλησε νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἄγγλον δημοσιογράφον ἂν ἡ Ἀγγλία θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Αἴγυπτον, ἀρνηθέντος δέ τούτου ὁ Χεδίβης ἐξεδήλωσεν μεγάλην δυσαρέσκειαν καὶ ἐφώνησεν: Ἀδύνατον τοῦτο! Ἡ Ἀγγλία ἔδωκε τὸν λόγον της· ἐπέρανε δὲ εἰπὼν ὅτι ἴσως ἠπατᾶτο ὁ ἄγγλος δημοσιογράφος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ — Κατὰ τὴν «Πατρίδα» σήμερον ἐκδικάζεται ἐκ νέου ἡ κληρονομικὴ ὑπόθεσις τοῦ Ζάππα ἐν τῷ δικαστηρίῳ Ιλφοβου. Γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν προηγουμένην ἐμφάνειαν, αἰτήσει τῶν δικηγόρων τοῦ ρωμανικοῦ κράτους, τὸ δικαστήριον ὑπεχρέωσε τοὺς κληροόμους Ζάππα νὰ καταθέσωσι ληξιαρχικὰ ἔγγραφα ἀποδεικνύονται τὴν ὡς κληρονόμων ἰδιότητα αὐτῶν

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΝ ΡΩΜΗ— Βεβαιοῦται ἐκ θετικῆς πηγῆς ὅτι ὁ δοὺξ τῆς Ἀόστης ἐπεφορτίσθη κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν Λονδίνῳ διαμονῆς του, νὰ παρακαλέσῃ τὴν βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας νὰ ἔλθῃ εἰς Ρώμμην πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐπικυριαρχούντων τῆς Ἰταλίας. Λέγεται ἐπιφυλακτικῶς ὅτι οὐδεμία ἀπάντησις ἔχει δοθῇ, ἀλλ' ἐν τοῖς αὐλικοῖς κύκλους ὑποψυθιρίζεται ὅτι ἡ βασίλισσα τῇ συμβουλῇ τοῦ Γλάδστωχος θὰ ἀπέλθῃ εἰς Ρώμην, ἡ δὲ ἐπίσκεψις γενήσεται ἐν Φλωρεντίᾳ

Ἐξ ἄλλου ἐν τοῖς διπλωματικοῖς κύκλοις λέγεται ὅτι ἂν ἡ βασίλισσα δεχθῇ τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἰταλίας, θὰ ἀπέλθῃ εἰς Ρώμην ἐν αὐστηρῷ incognito ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς κομήσσης τοῦ Βαλμοράλ πιθανῶς δὲ θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Πάπαν.

Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ τῆς ἀνάσσης τῆς Ἀγγλίας διαβλέπεται σχέδιον ὅπερ μὲ τὰς περιστάσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας διατελεῖ ἡ Ἰταλία, θὰ ἔχει ἄμμεσον μὲ τὰ ὄνειρα τῆς Τριπλῆς συμμαχίας σχέσιν.

πταῖσμα της, ἡ Δωροθέα, ἐνεδύετο ἀφελῆ ἐσθῆτα καὶ ἀπήρχετο πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κελίου ἐν ᾧ διέμενε ὁ σεβάσμιος ἐφημέριος Βονιφάτιος.

Ἡ ἐποχὴ εἰς τὴν ὁποίαν εὑρισκόμεθα, ἦτο ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ βασανιστήρια τῆς Ἱερᾶς λεγομένης ἐξετάσεως δὲν ἦσαν ἔτι ἐν ἐνεργείᾳ ἡ δὲ χρῆσις αὐτῶν ἐπετρέπετο χάριν καταστολῆς ἐπαναστατικῶν τάσεων τῶν ἀρχηγῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τότε πολὺ κρυφίως καθ' ὅσον δὲν ἦτο δύσκολον ἂν ὁμοία πρᾶξις ἀνεκαλύπτετο, νὰ φέρῃ ἀναστάτωσιν τοῦ λαοῦ καὶ ἀνατροπὴν τοῦ δόυκός, ὡς ἐγένοντο πολλαὶ τοιαῦται παρὰ τοῦ λαοῦ ἐν σώματι κατὰ τῆς τυραννίας ἐξεγειρομένου

Ἡ Δωροθέα πληροφορηθεῖσα ὅτι ὁ ἀγαθὸς ἱερεὺς ἐφημέρευεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Πέτρου, ἔσπευσεν ἀμέσως εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ καὶ παρεκάλεσε νὰ τὴν ἀκροασθῇ.

— Τέκνον μου, εἶμαι πρόθυμος νὰ σὲ ἀκούσω, εἶπεν ὁ ἱερεύς. Ἐπιθυμεῖς τοῦτο νὰ γείνῃ ἀμέσως;

— Ναὶ πάτερ μου! ἀπήντησεν ἡ κόρη λίαν συγκεκινημένη.

Ὁ ἱερεὺς εἰσήγαγε τὴν δεσποινίδα Αντωνέτου εἰς μικρὸν δωμάτιον ὅπερ ἐχρησίμευεν δι' ἐξομολογητάριον, ἐπὶ ἑνὸς δὲ τῶν τοίχων αὐτοῦ ἦτο ἀνηρτημένον ὁμοίωμα τοῦ ἐσταυρωμένου ἐκ μαύρου ξύλου κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἦν βάθρον εὐκτηρίου καὶ ψιάθινον κάθισμα, τὸ μὲν δ ἀ τὸν πνευματικόν, τὸ δὲ διὰ τὸν ἐξομολογούμενον.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ.

— Ἀριθ. 16. —

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Βάρνης κ. Σ. Τοῦρτσεφ, οὗ ἀπαραδειγμάτιστος ἡ ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας τῆς πόλεως καὶ ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν μέριμνα, ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸ παρὰ πόδας διάταγμα οὗ τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν πᾶσι τοῖς πολίταις.

Ἀποδεδειγμένον εἶνε ὅτι αἱ πλεῖσται περιπτώσεις τῶν τραυματισμῶν δι' ὀξέων ἐργαλείων, καὶ τῶν κατ' ἀκολουθίαν θανατηφόρων καθισταμένων, προέρχονται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐκ τῆς κακῆς συνηθείας τοῦ φέρειν εἰς τὰς ζώνας μαχαίρας. Ἡ τοιαύτη ἄλλως τε συνήθεια συνιστᾷ πολὺ κακῶς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δυστυχημάτων θὰ ἠλαττοῦτο τὰ μέγιστα, ἂν μὴ καθ' ὁλοκληρίαν ἐξηλείφετο, ἐν ᾗ περιπτώσει ἀντὶ μαχαιρῶν ἔφερον ἀβλαβῆ τινα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἦσαν τόσον ἀπαίσια καὶ ὅλως ἀντικείμενα εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ εἰς τὴν σύγχρονον κοινωνικὴν διαπαιδαγώγησιν. Οθεν ἡ ἀπόρριψις τοιούτων συνηθειῶν, χρήσιμός ἐστι καὶ διὰ τὴν ἐπίρρωσιν τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλείας. Πρὸς δὲ, ἐκριζωμένων τοιούτων ἐθῶν, οὐ μόνον ἐξαλειφθήσονται οἱ σκαιοὶ καὶ ἄξεστοι τρόποι καὶ τὰ πάθη, ἅτινα ἐγένοντο μέχρι τοῦδε πρόξενα στερήσεως ζωῆς τόσων θυμάτων, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπίνως θέλουσιν ἅπαντες διαπλασθῇ καὶ μέλη τέως τῇ κοινωνίᾳ βλαβερά, θέλουσι καταστῇ ὠφέλιμα ταύτῃ.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθ. 47, ἐδάφ. κ. τοῦ «νόμου περὶ νομαρχῶν καὶ διοικητικῆς Ἀστυνομίας»

ΔΙΑΤΑΤΤΩ:

Ι) Τὸ φέρειν μαχαίρας ἀπαγορεύεται τοῖς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς ἐμπεπιστευμένης μοι ἀστυνομίας κατοικοῦσιν τοῖς εἰθισμένοις δὲ φέρειν τοιαύτας. ἐπιτρέπεται μόνον κονδυλομάχαιρα (σουγιάδες).

ΙΙ) Οἱ παραβάται τῆς παρούσης ἀστυνομικῆς μου διατάξεως, θὰ καταμηνύωνται πρὸς τιμώρησιν εἰς τὰ δικαστήραι, συνῳδὰ τῷ 26-ῳ ἄρθρῳ, τοῦ περὶ πταισμάτων μέρους τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Εἰς τοὺς κ. κ. Ὑφισταμένους μοι Ὑπαστυνόμους καὶ Ἀρχικλητῆρας, ἀνατίθεται ἡ φροντὶς καὶ ἐπίβλεψις τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης μου διατάξεως.

Ἀντίγραφον ν' ἀποσταλῇ τῷ Κυρίῳ Νομάρχῃ Βάρνης, πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Βάρνῃ τῇ 23-ῃ Φεβρουαρίου 1893.

Ὁ Αστυνόμος Βάρνης:

(Τ. Σ). (ὑπογ). ΤΟΥΡΤΣΕΦ.

ὁ Γραμμ. παρὰ τῇ Αστυνομ. Βάρνης.

(ὑπογ). ΣΤΕΡΓΙΩΦ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΟΔΗΣΣΟΥ„

Παρίσιοι τῇ 25ῃ Φεβρουαρίᾳ — Ἡ δίκη τῆς καταχρήσεως ἤρχισε οἱ κατηγορούμενοι Φλοκέ, Φρεϋσσινὲ καὶ Ανδριὲ ἀποκρίνονται διὰ φωνῆς συγκεκινημένης. Ὁ Γρεφφιὲ ἀναγινώσκει τὸ ἔγγραφον τῆς κατηγορίας, τοῦ ὁποίου οἱ κατηγορούμενοι ἀκούουσι μετὰ μεγάλης προσοχῆς. Ὁ Λεσὲψ, ὁ Φωντάν, ὁ Βαγιὼ φαίνονται ὑπερβολικῶς καταβεβλημένοι. Κατ' αἴτησίν του ὁ πρόεδρος λαμβάνει ἀπόσπασμα ταῦ βιβλίου τῶν ἐπιταγῶν τοῦ Αρτών, φυλαττομένου ὑπὸ τοῦ Ανακριτοῦ. Εἶτα ὁ πρόεδρος ἐξετάζει τὸν Κάρολον Λεσσὲψ, Οὗτος δηλοῖ ὅτι ὅταν κατὰ τὸ 1885 ἡ κυβέρνησις παρεκλήθη νὰ καταθέσῃ νομοσχέδιον περὶ ὁμολογιῶν, ὁ Χέρτς ἐζήτει χρήματα πρὸς ὑποστήριξιν τῶν νομοσχεδίων παρὰ τῇ κυβερνήσει, ὁ Λεσσὲψ ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ χρήματα. Ὁ πρόεδρος ἐπιτιμᾷ τὸν Λεσὲψ ὡς δόντα χρήματα, ἀνήκοντα εἰς τοὺς ἐγγραφέντας. Ὁ Λεσὲψ δικαιολογεῖται λέγων ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἐγγραφῆς, ὤφειλε νὰ καταβάλῃ ποσά τινα, ἱκανοποιῶν τὰς ἀπαιτήσεις τραπεζιτῶν, ὡς καὶ φύλλων τινῶν ὧν τὰ ἤθη ταῦτα ὑπέθαλπεν ἡ κυβέρνησις. Ὁ Λεσσὲψ ἀναγκάζει τὸν Πρόεδρον νὰ τῷ ὑπομνήσῃ ὅτι πρέπει νὰ ἀφήσῃ ἥσυ-

χον τὴν κυβέρνησιν (θόρυβος μέγας, ὁ πρόεδρος ἀπειλεῖ νὰ ἐκκενώσῃ τὸ ἀκροατήριον) Ὁ Λεσσὲψ καταθέτει ὅτι ὁ Ραϊνὰχ ἐζήτησε 12 ἑκατομμύρια ἀπέφυγε νὰ δώσῃ ὅλον τὸ ποσόν, κατέβαλεν ὅμως ὁ ἑκατομ.

Λονδῖνον αὐθημερόν — Κατ' εἰδήσεις τῆς Σημαίας, συνεπείᾳ τῆς παραχωρήσεως τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν εἰς τὸν Κάσυλλαν, ὁ Καμπὼν ἐζήτησε τὴν ἄδειαν κατασκευῆς γραμμῆς Βηρυττοῦ-Δαμασκοῦ-Χαλεπίου. Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς Σημαίας προστίθησιν ὅτι ἐὰν ἡ Γαλλία ἐπιτύχῃ τὴν ἐκχώρησιν πρὸς κατασκευὴν τῆς Γραμμῆς ταύτης θὰ ζητήσῃ τὴν προέκτασιν ταύτης μέχρι Χασσοράχ, καὶ οὕτω θὰ ἀνοιχθῇ αὐτὴ ἡ πρὸς βρεττανικὰς Ἰνδίας ὁδός.

Βιέννη αὐθημερόν — Ἡ πριγκήπισσα Κλημεντίνη τοῦ Κομβούργου ἐπανέκαμψε χθὲς τὸ ἑσπέρας ἐκ Μονάχου.

Βουκουρέστιον αὐθημερόν — Ὁ Λαχωβάρης ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἀπήντησε σήμερον εἰς τὸν Φλέβαν, οὗτινος ἡ ἐπερώτησις ἐπὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς διήρκεσεν ἐπὶ δύο ἡμέρας. Οὗτος κατέκρινε καὶ τῶν βασιλέα καὶ τὸν διάδοχον. Ὁ Λαχωβάρης ἀπαντῶν διαψεύδει κατηγορηματικῶς τὰ λεχθέντα. Κακίζει αὐστηρῶς τὸν Φλέβαν, ἐπιτιθέμενον κατὰ τοῦ μονάρχου, τοῦ μόνου ἀντιπροσώπου τῆς χώρας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ οὗτινος ἡ στάσις καὶ οἱ λόγοι κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν γάμων ὑπῆρξαν πατριωτικώτατοι (οἱ λόγοι τοῦ ὑπουργοῦ παταγωδῶς ἐχειροκροτήθησαν).

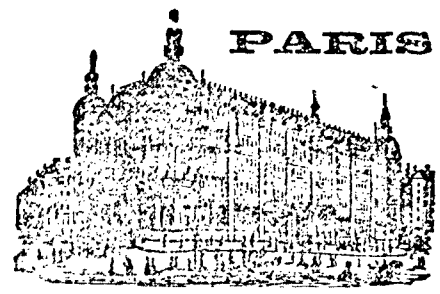
Βελιγράδιον αὐθημερόν — Ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ὑπέστη μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας τὰς ἐξετάσεις του εἰς τὰ στρατιωτικὰ μαθήματα, παρουσία τῶν Ἀντιβασιλέων, τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν.

Ἱέρα αὐθημερόν. — Τῶν ἀπολυμαντικῶν μέτρων ἀρθέντων ἐν Μωσταφὰ Πασσᾷ, ἡ εἰς τὴν Τουρκίαν εἴσοδος εἶνε ἐλευθέρα.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι πωλεῖται ἡ γνωστὴ ἐν Μουσάλλᾳ κατὰ τὴν ὁδὸν Πρεσλάβσκα νεόδμητος οἰκοδομὴ τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Πομάτου ἀποτελουμένη ἐκ τεσσάρων εὐρυχώρων ἐργαστηρίων καὶ μιᾶς εὐαέρου οἰκίας μετὰ ἓξ δωματίων, ὑπογείου, μαγειρίου καὶ αὐλῆς.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀγορίσωσι τὸ εἰς κεντρικωτάτην θέσιν κείμενον τοῦτο κτίριον ἂς ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὴν κ. Χρῆστον Σημεώνην (Καραμανλῆν) παντοπώλην ἀπέναντι τοῦ Δημαρχείου.

GRANDS MAGASINS DU

Printemps

NOUVEAUTÉS

Envoi gratis et franco

du catalogue général illustré, renfermant toutes les modes nouvelles pour la **SAISON d'ÉTÉ**, sur demande affranchie adressée à

MM. JULES JALUZOT & Cie

PARIS

Sont également envoyés franco, les échantillons de tous les tissus composant nos immenses assortiments, mais bien spécifier les genres et prix.

Tous les renseignements nécessaires à la bonne exécution des commandes, ainsi que les conditions d'expédition, sont indiqués dans le Catalogue.

Envoi *franco de port* jusqu'à destination, de toute commande de 50 francs payée par avance, pouvant être expédiée en **un** colis postal.

ΚΑΙ ΚΟΡΚΟΡΟΣ ΕΝ ΛΑΧΑΝΟΙΣ ΚΑΙ ΓΟΡΓΙΑΣ ΕΝ ΘΕΟΛΟΓΟΙΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Περιττὸν (ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον) νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐπὶ πλέον πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας ὅτι ὁ λόγος τοῦ κ. Γοργίου δὲν ἀπετέλει ἑρμηνείαν τοῦ πιστεύω ὅ. ἐ. δὲν ἀπέδειξεν ὅ, τι ἐπεχείρησε ν' ἀποδείξῃ· ἀλλ' ἄρά γε ἀπετέλει, ὡς φρονεῖ καὶ παραδέχεται, ὁ πανηγυρικὸς ἱστορίαν τοῦ συμβόλου; Δυστυχῶς ὄχι! Ἴσως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἱστορικὴ διατριβή, μελέτη, καὶ τοῦτο διότι παρεσύρθη ὁ κ. Γοργίας ἐκ τῶν πηγῶν του ἤτοι τῶν Μελετῶν τοῦ Ζαμπελίου, τῆς ἱστορίας τοῦ μακαρίτου Κ. Παπαρρηγοπούλου κτλ. ἐξ ὧν μετήγγισεν ἀνεπιτηδείως καὶ ἄνευ χάριτος ὅσα κατ' αὐτὸν ἐκλεκτά. Ὀχληρὸν καὶ δι' ἐμὲ καὶ διὰ τοὺς ἀναγνώστας τὸ ἀναφέρειν ἐνταῦθα λεπομερείας οἷον λελανθασμένας χρονολογίας, παρελκούσας λεπτομερείας, ἀτόπους συμπτώσεις γεγονότων, παράβασιν ὀνομάτων καὶ κανόνων τῶν Ι. Συνόδων, τὰ ὁποῖα μόνον ἐν ἱστορικαῖς διατριβαῖς καὶ ἐν ταῖς Πηγαῖς τῆς ἐκκλησιαστ. Ἱστορίας ἐπιτρέπονται· πλὴν τούτων δυστυχῶς παρεσύρθη εἰς παρεκβάσεις οὕτως, ὥστε ἐνῷ ὡμίλει περὶ ἑρμηνείας(;) τοῦ Συμβόλου νὰ κάμνῃ λόγον περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ναοῦ, περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, τῶν ἀρχιτεκτόνων αὐτῆς καὶ τῆς ἐμπνεούσης εἰς τὸν χριστιανὸν ὑψηλῆς ἰδέας. Λαλῶν δὲ περὶ τῶν εἰκονομάχων (οἵτινες καὶ πολλοὶ σπουδαῖοι ἱστορικοὶ γναμοδοτοῦσι εἰς τὸν κατὰ τῶν εἰκόνων ἀγῶνα ὡρμήθησαν ἐκ τῆς εἰς αὐτὰς ἀπονεμομένης παρὰ τοῦ λαοῦ θείας λατρείας καὶ τῆς δυσιδαιμονίας τὴν ὁποίαν ἐθεώρουν ὡς κυρίαν αἰτίαν τῆς πολιτικῆς παραλυσίας τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους), καὶ πικρῶς ἐπικρίνας(!) τὴν κατὰ τῆς ἐκκλησίας στάσιν αὐτῶν εἶπεν ὅτι κατ' αὐτὸν κριτὴν αἰτία τῆς τοιαύτης τάσεως ἦν τὸ ἀναπτυχθὲν τουρκικὸν πνεῦμα!

Γνώμη βλέπετε τὸ πρῶτον διατυπουμένη ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ τὴν ὁποίαν βεβαίως θὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει ὁ καθηγητὴς τῆς θεολογίας καὶ μόνος ἐπιζὼν νεώτερος ἱστορικὸς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας κ. Φ. Βαφείδης, ὡς καὶ πάντες οἱ Γερμανοὶ ἱστορικοί!

Τοιαύτη τις ἐν συντόμῳ ἡ τυπικὴ μου κρίσις περὶ τοῦ πανηγυρικοῦ λόγου τοῦ κ. Γοργίου, ἀπεύχομαι δὲ ν' ἀναγκασθῶ ὅπως εὐρυτέραν κατέργασθῶ ἀνάλυσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεχθέντων.

Πρὶν ἢ παύσω ὅμως λέγω εἰς τὸν κ. Γοργίαν ὅτι πολὺ θὰ μὲ ἐλύπει ἐὰν ὑποθέσῃ ὅτι ἐκ προσωπικῶν ὁρμηθεὶς λόγων ἐπετέθην διὰ τῆς γραφίδος μου, διότι μεγάλην τότε θ' ἀπέδιδεν ἑαυτῷ σημασίαν, ἐνῷ ἐγὼ πᾶν τοὐναντίον φρονῶ ἂν δὴ γινώσκων λεπτομερῶς τὸ παρελθόν του. Τὸ ἐλατήριον τὸ κινήσαν με πρὸς ἐπίκρισιν τοῦ λόγου τα εἶναι ἡ ἀκράδαντος πεποίθησίς μου ὅτι διὰ τῆς δημοσιογραφίας ὡς διὰ Λυδίας λίθου βασανίζεται ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ πρόοδος προκαλουμένης εὐγενοῦς συζητήσεως καὶ ἀναιμάκτου γραφιδοπολέμου, διὸ καὶ ἐτόλμησα ν' ἀποστείλω τῇ φίλῃ «Ὀδησσῷ» τὴν ταπεινήν μου ταύτην διατριβὴν πρὸς δημοσίευσιν, ὥστε ὁ νομίζων ἑαυτὸν ἀδικούμενον γνωρίζει διὰ ποίων φρονίμων καὶ νομίμων μέσων δύναται νὰ ἱκανοποιηθῇ.

Ν.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 27 Φεβρουαρίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio)			ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 3			λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.
Ἀγορὰ » » » 3 35								
Ρωσσίας	χαρτ. ρούβλια	100..	262	—	272	—	265	85
»	φράγκ. χρυσᾶ	100..	—	—	101	50	—	—
Αὐστρίας	χάρτ. φιωρ.	100..	207	40	209	80	208	60
»	φράγκ. χρυσᾶ	100..			100	25	—	—
Γερμανίας	μάρκ.	100..	123	20	124	50	124	—
»	φρ χρ ί	100..	—	—	100	40	—	—
Γαλλίας, Βελγίου, Ἰταλίας, Ἑλβετ.	φράγκα χρυσᾶ	100..	99	85	100	35	100	—
Ἀγγλίας	λιρα στερλ.	1..	25	15	25	27	25	24
»	φράγ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	50	—	—
Τουρκίας	λίρα τουρκ.	1..	22	70	22	78	—	—
»	φράγ. χρυσᾶ	100..	—	—	100	25	—	—
Σερβίας, Ρουμανίας	φράγκα χρυσᾶ	100..	—	—	100	—	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας			99	—	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . 9.62								

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι ὁ.50 ἑκατοστὰ. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὅρος .2 5οἑκ

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ»

Η ΩΡΑΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΟΦΘΑΛΜΩΝ

ΕΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΣ

Ernst Schulz

Ἐνυπάρχει κάποιον θέλγητρον ἐν τῷ ὑδατώδει ἐκείνῳ μαργαρίτῃ, ὅστις αἰωρεῖται ἀπὸ τῶν βλεφαρίδων, καὶ ἀκόμη καὶ εἰς ἧττον ὡραῖος ὀφθαμὸς δύναται δι' αὐτοῦ νὰ φανῇ ἐκφραστικὸς καὶ θελκτικός, μόνον πρέπει οἱ δακρυγόνοι ἀδένες νὰ μὴ ἀνοιχθῶσι πολὺ καὶ νὰ μὴ πλημμυρήσῃ ὁ ὀφθαλμὸς ἐντὸς πολλῶν ὑγρῶν.

Ἡ δευτέρα αἰτία τῆς τῶν ὀφθαλμῶν λάμψεως, ἡ μείζων ἔντασις τοῦ τὸν ὀφθαλμὸν περιβάλλοντος κερατοειδοῦς χιτῶνος, ἐξαρτᾶται ὀλιγώτερον ἐκ τῆς στιγμιαίας διαθέσεως ἢ ἐκ τῆς κυρίως φυσιολογικῆς καταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου. Δύναταί τις νὰ φαντασθῇ τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ περίπου ὡς μίαν σφαῖραν πεπληρωμένην ὑπὸ διαφανῶν ὑγρῶν, ἧς ἡ θήκη ἀποτελεῖται ὑπὸ διαφόρων χιτώνων (ἐν τῷ ἐμπροσθίῳ μέρει ὑπὸ τοῦ κερατοειδοῦς καὶ ὑπὸ τοῦ λευκοῦ ἐπικαλύμματος.) Ὅσῳ ὑγιέστερος καὶ σφριγηλότερος λοιπὸν εἶναι ὁ ὀργανισμὸς ἀνθράπου τινὸς τόσῳ ἀφρονώτερον ἐμφανίζεται τὸ τόν ὀφθαλμὸν πληροῦν ὑγρὸν καὶ διὰ φυσικῆς ἐντάσεως τῶν περικλειόντων αὐτὸν χιτώνων θὰ ὑψώσῃ τὴν λάμψιν αὐτοῦ. Οὕτω ἰδιαζόντως λαμπροὶ καὶ ζωηροὶ εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ κατὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν, ὅτε ὁ ὀργανισμὸς ἀκμάζει ἐν τῇ τῆς ζωῆς ὁρμῇ. Ἀφ ἑτέρου δὲ ὁ ὀφθαλμὸς παρουσιάζεται ἄτονος καὶ ἄνευ λάμψεως, ὅταν ἡ ἔντασις τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ δὲν εἶναι τελεία, καὶ τὸ σῶμα ἐκνευρισθῇ ἀπολέσαν τὰς δυνάμεις του δι' ἀσθένειαν, καταχρήσεις ἢ διὰ γῆρας. Μετὰ τοῦ θανάτου παύει ἐντελῶς καὶ ἡ ἔντασις, ὁ ὀφθαλμὸς σβέννυται καὶ βυθίζεται καὶ προσλαμβάνει τὴν χαρακτηριστικὴν ἐκείνην ἔκφρασιν τοῦ θανάτου, τὴν γνωστὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα «βλέμμα νεκροῦ».

Ἡ λάμψις τοῦ ὀφθαλμοῦ βασίζεται ἐπὶ ἁπλοῦ τινος ὀπτικοῦ νόμου, ἂν οὗτος ὑπόκειται εἰς τὸ χρῶμα τοῦ χιτῶνος. Ὅτι μελαναυγέστερόν τι ἀντικείμενον τὸ ἐπ' αὐτοῦ προσπῖπτον φῶς ἰσχυρότερον ἀντανακλᾷ, ἢ ἐν ἄλλο φωτεινότερον, εἶναι πασίγνωστον. Εἰς βαθέως μελαγχροινὸς, ἢ ὁ οὕτως ὀνομαζόμενος μέγας ὀφθαλμὸς, πάντοτε θὰ ἔχῃ σημαντικωτέραν λάμψιν ἢ εἷς ἕτερος ἀνοικτοῦ χρώματος. ὡς π. χ. εἰς ἀδάμας ἐπὶ σκοτεινῆς βάσεως ἀστράπτει ζωηρότερον ἢ ἐπὶ ἑνὸς ἐπιπέδου χρώματος ἀνοικτοῦ. Τούτου ἕνεκεν ὅλοι σχεδὸν οἱ ὀφθαλμοὶ ἐν τῷ ἑσπερινῷ φωτὶ λάμπουσι περισσότερον, διότι ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ εὐρύνεται καὶ ἁπωθεῖ τὴν πάντοτε ἀνοικτότερον κεχρωματισμένην ἴριδα, οὕτω δὲ ὁ ὀφθαλμὸς ἀναφέρεται συγχρόνως καὶ μεγαλείτερος.

Οἱ ἐνταῦθα προσαχθέντες παράγοντες ὡς στοιχεῖα ὡραιότητος, ἂν ὑπάρχωσιν ἐν ἐπιτυχεῖ ἁρμονίᾳ, παρέχουσι βεβαίως μίαν ὡραίαν εἰκόνα τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἀλλὰ μίαν εἰκόνα ἄνευ περιθωρίου. Ἀκόμη καὶ εἰς ὡραιοτάτης μορφῆς, μὲ εὐρινέστερον χρωματισμὸν καὶ μεγαλοπρεπεστάτην λάμψιν δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀξίαν, ἂν ἐλλείπωσιν ἀπ' αὐτοῦ τὰ περιβάλλοντα αὐτὸν ἢ δὲν ἀποτελῇ ἁρμονίαν μὲ τὰς προμνημονευθείσας ἐκείνας καλαισθητικὰς ἰδιότητας. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ βοηθησωμεν εἰς τὴν κατανόησιν τούτου ἐφ' ἅπαξ μετὰ παρομοιώσεώς τινος κἄπως εὐρείας διαστάσεως. Ἂς φαντασθῇ τις μίαν λίμνην διαυγεστάτου καὶ τὰ μάλιστα καθαροῦ ὕδατος καὶ ἴσως ἀκόμη ὑπεράνω αὐτῆς καὶ τὸν ὡραιότατον οὐρανόν, ἀλλὰ κειμένην ἔν τινι ἐρήμῳ, ἔν τινι σαχάρᾳ· ἡ λίμνη αὕτη δὲν θὰ κάμῃ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐντύπωσιν. Ἂς φαντασθῇ τις τὴν ἰδίαν λίμνην ἔν τινι Ἐλβετικῷ διαμερίσματι, περιβαλλομένην ὑπ' ἀνυψουμένων πρασίνων λόφων καὶ δασῶν, καὶ ἡ θέα τῆς οὕτω πλαισιουμένης λίμνης θὰ πυράσχῃ μίαν μεγαλοπρεπῆ εἰκόνα.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ.—ΒΑΡΝΑ.